

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Європейської конвенції про скасування легалізації документів, складених дипломатичними агентами чи консульськими посадовими особами

Верховна Рада України постановляє:

1. Ратифікувати Європейську конвенцію про скасування легалізації документів, складених дипломатичними агентами чи консульськими посадовими особами, вчинену 7 червня 1968 року в м. Лондоні (додається), яка набирає чинності для України через три місяці з дати здачі Україною на зберігання її ратифікаційної грамоти.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію з 1 січня 2023 року.

Президент України

м. Київ
1 липня 2022 року
№ 2340-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

**Європейська конвенція
про скасування легалізації документів,
складених дипломатичними агентами
чи консульськими посадовими особами**

м. Лондон, 07.06.1968

Держави-члени Ради Європи, що підписали цю Конвенцію,

вважаючи, що метою Ради Європи є досягнення більшого єднання між її членами;

вважаючи, що відносини між Державами-членами, як і відносини між їхніми дипломатичними агентами чи консульськими посадовими особами все більшою мірою ґрунтуються на взаємній довірі;

вважаючи, що скасування легалізації сприятиме зміцненню зв'язків між Державами-членами шляхом створення можливості використання іноземних документів у той самий спосіб, що і документів, виданих національними органами;

будучи переконаними, що існує потреба скасування легалізації документів, складених дипломатичними агентами чи консульськими посадовими особами,

домовились про таке:

Стаття 1

Для цілей цієї Конвенції легалізація означає лише формальну процедуру, що використовується для засвідчення справжності підпису на документах, статусу, в якому перебувала особа, що підписала документ, та, у відповідних випадках, автентичності відбитку печатки або штампу, якими скріплений документ.

Стаття 2

1. Ця Конвенція застосовується до документів, які складені дипломатичними агентами чи консульськими посадовими особами Договірної Сторони, що діють у межах своїх офіційних повноважень та на виконання своїх функцій на території будь-якої держави, і які були пред'явлені:

- а) або на території іншої Договірної Сторони, або
- б) дипломатичним агентам чи консульським посадовим особам іншої Договірної Сторони, які виконують свої функції на території держави, що не є Стороною цієї Конвенції.

2. Ця Конвенція також застосовується до посвідчувальних написів, зокрема до тих, що фіксують існування документа або факту на певну дату, та до засвідчення справжності підписів, що здійснюються дипломатичними агентами чи консульськими посадовими особами стосовно документів, які не зазначені у пункті 1.

Стаття 3

Кожна Договірна Сторона звільняє від легалізації документи, до яких застосовується ця Конвенція.

Стаття 4

1. Кожна Договірна Сторона вживає заходів, необхідних для того, щоб її органи не здійснювали легалізацію у тих випадках, коли ця Конвенція передбачає звільнення від неї.

2. Кожна Договірна Сторона у разі необхідності передбачає перевірку автентичності документів, до яких застосовується ця Конвенція. Така перевірка не тягне за собою сплати жодних зборів та витрат і здійснюється у найкоротший строк.

Стаття 5

Ця Конвенція у відносинах між Договірними Сторонами має перевагу над положеннями будь-яких інших договорів, угод та конвенцій, які передбачають або передбачатимуть легалізацію справжності підпису дипломатичного агента чи консульської посадової особи, статусу, в якому перебувала особа, що підписала документ, і, у разі потреби, ідентичності відбитку печатки або штампу, якими скріплений документ.

Стаття 6

1. Цю Конвенцію відкрито для підписання державами-членами Ради Європи. Вона підлягає ратифікації. Ратифікаційні грамоти здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

2. Ця Конвенція набирає чинності через 3 місяці з дати здачі на зберігання третьої ратифікаційної грамоти чи документа про приєднання.

3. Стосовно держави, яка підписала цю Конвенцію і в подальшому ратифікує чи приєднається до неї, ця Конвенція набирає чинності через три місяці з дати здачі на зберігання її ратифікаційної грамоти чи документа про приєднання.

Стаття 7

1. Після набрання чинності Конвенцією Комітет міністрів Ради Європи може запропонувати будь-якій державі, яка не є членом Ради Європи, приєднатися до цієї Конвенції.

2. Таке приєднання здійснюється шляхом здачі на зберігання Генеральному секретарю Ради документа про приєднання, який набирає чинності через 3 місяці з дати здачі його на зберігання.

Стаття 8

1. Будь-яка Договірна Сторона під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття чи приєднання може визначити територію чи території, до яких застосовуватиметься ця Конвенція.

2. Будь-яка Договірна Сторона під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття чи приєднання або у будь-який інший час після цього може у заяві на ім'я Генерального секретаря Ради Європи поширити дію цієї Конвенції на будь-яку іншу територію чи території, визначені у цій заяві, за міжнародні відносини яких вона відповідає та від імені яких вона уповноважена нести зобов'язання.

3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до попереднього пункту, може стосовно будь-якої території, визначеної в цій заяві, бути відкликана відповідно до процедури, передбаченої у статті 9 цієї Конвенції.

Стаття 9

1. Ця Конвенція залишається чинною на невизначений строк.

2. Будь-яка Договірна Сторона може в тій мірі, в якій це її стосується, денонсувати цю Конвенцію шляхом надіслання повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.

3. Така денонсація набирає чинності з дати, що настає після закінчення шестимісячного строку з дати отримання повідомлення Генеральним секретарем Ради Європи.

Стаття 10

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє державам-членам Ради Європи та будь-якій державі, що приєдналась до цієї Конвенції, про:

- a) будь-яке підписання;
- b) будь-яку задачу на зберігання ратифікаційної грамоти або документа про прийняття чи приєднання;
- c) будь-яку дату набрання цією Конвенцією чинності;
- d) будь-яку заяву, отриману відповідно до положень статті 8;
- e) будь-яке повідомлення, отримане відповідно до статті 9 та дату набрання чинності денонсацією.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, належним чином на це уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено у м. Лондон 7 червня 1968 року англійською та французькою мовами, при цьому обидва тексти є рівноавтентичними, в одному примірнику, який здається на зберігання до архіву Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії кожній державі, що її підписала та приєдналась до неї.